

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 października 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, w sprawie z powództwa Z. O. przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w M. o zapłatę, zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.111,80 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 lipca 2010 roku oraz nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250,00 złotych stanowiącą koszty procesu, od których powód został zwolniony (wyrok – k. 107; uzasadnienie – k. 112 – 115).

Apelację od powyższego orzeczenia złożyła pozwana, zaskarżając je w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi skarżąca zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego:

a/ art. 233 § 1 k.p.c. polegające na przekroczeniu przez Sąd I instancji zasady swobodnej oceny dowodów oraz dokonanie błędnego ustalenia stanu faktycznego poprzez:

- uznanie, iż pozwana miała obowiązek zapłaty faktury VAT nr (...) w kwocie 5.111,80zł, podczas gdy w toku postępowania pozwana wykazywała, iż nigdy nie otrzymała w/w faktury VAT od powoda, a powód przesłał jej fakturę VAT z tym samym numerem (...) na kwotę 3.330,66zł, której pozwana nie uznała w całości,
- uznaniu przez Sąd I instancji, iż kolejne naprawy separatora do kości (...) firmy (...) nie były związane z niewłaściwą naprawą dokonaną przez powoda, a wynikały z poprzednich napraw lub niewłaściwego korzystania przez pracowników pozwanej z urządzenia, co pozostaje w sprzeczności z materiałem dowodowym zebranym w sprawie w tym, z pismem pozwanej z dnia 05 lipca 2010 roku, następnie pismem pozwanej z dnia 07 lipca 2010 roku, kopią protokołu naprawy separatora dokonaną przez P. S. z dnia 18 listopada 2010 roku, kopią faktury VAT nr (...) z dnia 18 listopada 2010 roku, kopią faktury VAT nr (...) z dnia 18 listopada 2010 roku oraz pismem pozwanej z dnia 25 listopada 2010 roku,

b/ art. 227 k.p.c. w związku z art. 233 § 1 k.p.c. poprzez niedokonanie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie i pominięcie przy ocenie dowodów twierdzeń pozwanej w zakresie bezzasadności żądań powoda wynikających z faktury VAT nr (...), niewłaściwego wykonania umowy przez powoda i konieczności zlecenia zastępczego wykonania naprawy przez firmę (...), pomimo iż twierdzenia te były odmienne od stanowiska powoda w sprawie.

c/ art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie przez Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku, z jakich przyczyn odmówił on prawdziwości twierdzeniom pozwanej co do bezzasadności żądań powoda dochodzonych przez niego z faktury VAT nr (...) na kwotę 5.111,80 złotych, niewłaściwego wykonania umowy przez powoda i konieczności zlecenia zastępczego wykonania naprawy przez firmę (...).

2. naruszenie przepisów prawa materialnego:

a/ art. 734 § 1 k.c. w związku z art. 750 k.c. poprzez niewłaściwe ich zastosowanie polegające na uznaniu przez Sąd I instancji, iż strony łączyła umowa o świadczenie usług, podczas gdy strony zawarły umowę o dzieło (naprawa separatora), co w konsekwencji skutkowało uznaniem przez Sąd I instancji, iż powód był obowiązany do starannego działania, a nie do osiągnięcia rezultatu w postaci naprawy urządzenia i zwiększenia jego wydajności jak zostało przez strony ustalone w umowie;

b/ art. 646 k.c. w związku z art. 117 § 2 k.c. poprzez ich niezastosowanie i uznanie przez Sąd I instancji, iż roszczenie powoda przedawniło się na podstawie art. 751 k.c., podczas gdy strony łączyła umowa o dzieło a nie umowa o

świadczenie usług, co skutkowało oddaleniem powództwa w całości, a nie błędnym uwzględnieniem roszczenia powoda w zaskarżonym wyroku.

Z dalece posuniętej ostrożności procesowej jeżeli Sąd uznałby, że strony łączyła umowa o świadczenie usług, a nie umowa o dzieło dodatkowo skarżąca zarzuciła:

c/ naruszenie art. 751 pkt 1 k.c. w związku z art. 750 k.c. oraz w związku z art. 117 § 2 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na uwzględnieniu powództwa przez Sąd I instancji w sytuacji, gdy dokonane przez ten Sąd ustalenia w uzasadnieniu wyroku wskazują na zasadność zarzutu przedawnienia podnoszonego przez stronę pozwaną i skutkują oddaleniem powództwa w całości z tego tytułu.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych za obie instancje (apelacja – k. 124 – 128).

W odpowiedzi na apelację pozwanej powód wniósł o jej oddalenie w całości i orzeczenie o kosztach postępowania według norm prawem przepisanych (odpowieź na apelację – k. 138 – 142).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedmiotowa sprawa podlega rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym uregulowanym w art. 505¹ k.p.c. - art. 505¹⁴ k.p.c.

W postępowaniu tym apelację można oprzeć na dwóch wskazanych w przepisie art. 505⁹ § 11 k.p.c. podstawach: naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

W świetle stanowiska Sądu Najwyższego apelacja w postępowaniu uproszczonym ma charakter apelacji ograniczonej (por. stanowisko SN zawarte w uchwale z dnia 31 stycznia 2008 roku, III CZP 49/07, OSNC 2008/6/55, mającej moc zasady prawnej). Oznacza to, że jej celem jest kontrola wyroku wydanego przez sąd pierwszej instancji (z punktu widzenia jego zgodności z materiałem procesowym pozostającym w dyspozycji sądu orzekającego) w granicach wyznaczonych przez treść zarzutów apelacji.

Wobec rozpoznania sprawy w postępowaniu uproszczonym, Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. ogranicza uzasadnienie jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku w postępowaniu odwoławczym z przytoczeniem przepisów prawa.

Apelacja jest zasadna i skutkuje zmianą zaskarżonego orzeczenia poprzez oddalenie powództwa oraz zmianę rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Na wstępie należy podnieść, że rację ma skarżąca wskazując, iż Sąd Rejonowy niewłaściwie zakwalifikował łączącą strony umowę jako umowę o świadczenie usług, podczas gdy była to umowa o dzieło.

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Zatem w przypadku umowy o dzieło ważny jest określony rezultat, choć oczywiście może on przybrać postać materialną, jak i niematerialną. Przedmiotem (istotą) umówionego świadczenia jest osiągnięcie (rozpoznawalnej dla adresata świadczenia) określonej (skonkretyzowanej umową) zmiany (efektu) czy to o charakterze fizycznym czy intelektualnym. Świadczenie (jego istota) polega więc na dokonaniu umówionej zmiany w sferze zewnętrznej (por. Komentarz do kodeksu cywilnego, Gniewek 2016, wyd. 7/Zagrobelny).

W przypadku umowy o wykonanie usługi, przedmiotem świadczenia jest natomiast zachowanie dłużnika zgodne z umową (czynienie). Z art. 734 § 1 k.c. w związku z art. 750 k.c. wynika, że przez umowę usługi przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności dla dającego zlecenie.

Osiągnięcie skonkretyzowanego efektu nie jest objęte umową, co oznacza, że samo świadczenie nie polega na uzyskaniu rezultatu, choć oczywiście w przypadku umowy o świadczenie usług następstwem spełnionego świadczenia może być również rozpoznawalna psychofizycznie zmiana w świecie zewnętrznym. Istotą zobowiązania dłużnika nie jest jednak objęta treść tej zmiany, a zatem dłużnik nie jest umownie odpowiedzialny za efekt swojego zachowania. Podstawowe znaczenie ma staranne działanie dłużnika stanowiące przedmiot umowy i niezależną od efektu świadczenia podstawę do formułowania wniosków o wykonaniu lub nienależytym wykonaniu umowy.

Z niewadliwych i niekwestionowanych ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że powód – Z. O. złożył pozwanej ofertę na naprawę i remont separatora do kości (...) firmy (...). W ofercie wykonawca zobowiązał się do wykonania generalnego remontu i modernizacji separatora, w wyniku którego urządzenie miało być sprawne oraz miała zwiększyć się jego wydajność produkcyjna o 24 – 30 %. Niewątpliwie więc przedmiotem świadczenia wykonawcy jest uzyskanie określonego podlegającego obiektywnej ocenie i rozpoznawalnego rezultatu w postaci naprawy urządzenia.

Na uwzględnienie zasługuje podniesiony przez skarżącą, a najdalej idący zarzut naruszenia art. 646 k.c. w związku z art. 117 § 2 k.c. poprzez ich niezastosowanie i uznanie przez Sąd I instancji, iż roszczenie powoda przedawniło się na podstawie art. 751 k.c., podczas gdy strony łączyła umowa o dzieło, a nie umowa o świadczenie usług, co skutkowało oddaleniem powództwa w całości, a nie błędnym uwzględnieniem roszczenia powoda w zaskarżonym wyroku.

Zgodnie z art. 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane - od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane. Norma ta w sposób samodzielny (szczególny w stosunku do art. 120 k.c.) określa początek biegu terminu przedawnienia (por. wyrok SN z dnia 6 lutego 2008 II CSK 421/07). Jako norma szczególna wyłącza ona zastosowanie przepisu ogólnego wiążącego początek biegu terminu przedawnienia z wymagalnością roszczenia (art. 120 k.c.).

W odpowiedzi na pozew, pozwana oprócz braku zasadności dochodzenia zapłaty przez powoda, podniosła zarzut jego przedawnienia stosownie do treści art. 646 k.c. Powód w pozwie dochodzi zapłaty należności za części wymienione w trakcie remontu separatora kości (...) wykonanego na przełomie miesiąca maja i czerwca 2010 roku i potwierdzonego fakturą VAT nr (...) z dnia 1 lipca 2010 roku w kwocie 5.111,80 złotych brutto (k. 12). Termin zapłaty dochodzonej kwoty został oznaczony w fakturze - przelew 5 dni, zatem przyjąć należało, że poprzedniczka prawna pozwanej – (...) Spółka Akcyjna Oddział w E. miała dokonać zapłaty do dnia 6 lipca 2010 roku. Skoro tak, to od tej daty rozpoczął bieg dwuletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 646 k.c. Termin ten upłynął z końcem dnia 6 lipca 2012 roku. Natomiast pozew został wniesiony w dniu 8 lipca 2013 roku, a więc po upływie terminu przedawnienia. Powód – Z. O. nie powołał żadnych twierdzeń ani dowodów, z których wynikałoby, że bieg terminu przedawnienia został przerwany. Zatem pozwana miała prawo do uchylenia się od obowiązku spełnienia świadczenia (art. 117 § 2 k.c.), a skoro złożyła oświadczenie o skorzystaniu z tego prawa, powództwo podlegało oddaleniu.

Z przedstawionych przyczyn apelacja podlegała uwzględnieniu.

Konsekwencją uznania zarzutu przedawnienia podniesionego przez pozwaną za zasadny jest uznanie jako nie mających wpływu na treść rozstrzygnięcia pozostałych zarzutów podniesionych przez skarżącą tj. art. 233 § 1 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. Potrzeba oceny tych zarzutów aktualizowałaby się jedynie w sytuacji, gdyby nie został uwzględniony zarzut przedawnienia.

Wobec powyższego na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i stosując normę art. 117 § 2 k.c. powództwo oddalił.

Zmiana orzeczenia co do istoty sprawy powodowała konieczność korekty orzeczenia co do kosztów procesu. Pozwana wygrała proces w całości i ma prawo żądania zasądzenia kosztów w myśl zasady odpowiedzialności za wynik sprawy

na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. Na zasądzoną kwotę 1.217,00 złotych złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w kwocie 1.200,00 złotych ustalone zgodnie z § 2 ust. 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. 2013, poz. 490).

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. Na koszty zasądzone od powoda na rzecz pozwanej składają się: opłata od apelacji w kwocie 250,00 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej będącego radcą prawnym w kwocie 600,00 złotych, które zostało określone na podstawie § 2 ust. 1 i § 6 pkt 5 w związku z § 12 ust. 1 pkt 1 powyżej wskazanego rozporządzenia.